

KURIER ZACHODNI

»ISKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK XXI.

SOSNOWIEC, WTOREK 3 CZERWCA 1930 ROKU.

Nr. 126.

Prenumerata z opieszczeniem do domu lub przesyłką pocztową 3.50 zł. (zagr. 6.50 zł.)

Konto czek. P.40. Warszawa 51.153.

Cena egz. n. 15 groszy.

Opłata poczt. określona ryczałtem.

Za kulisami naszej polityki wewnętrznej

Ostra polemika marsz. Daszyńskiego z „Gazetą Polską”.

WARSZAWA, 2.6. (Tel. w.) W ub. niedziele pojawił się w sanacyjnej „Gazecie Polskiej” atak na marsz. Daszyńskiego, który odpowiedział ostro kontratakami. Marsz. Daszyński podaje szereg ciekawych szczegółów z niedawnej przeszłości.

Na tydzień przed wyborami na marszałka Sejmu poseł Sławek przysłał do niego z kawiarni Ziemiańskiej jednego z posłów, odradzając Daszyńskiemu kandydowanie, gdyż Piłsudski każdego marszałka, któryby źle jego kandydata Barla traktował, będzie prześladował.

Na trzeci dzień po wyborze marszałka przyszedł do Daszyńskiego Bartel, uścisnął go i gratulował, że go wybrał z ciężkiego polecenia. Proponował kredyty na sprawienie mu łóżka na świetla salonika dla niecierpliwych gości.

W orędziu Prezydenta była mowa o harmonijnym współdziałaniu władz państwa. Było to także programem marszałka Sejmu.

Daszyński nie był wstydliwym w intrygi. Nie zrozumiał ambitywnych intrygów w eleganckich mundurach, którzy go omal nie obdarli z honoru osobistego, kiedy potem spytał Daszyński o to Barla, ten mu po raz pierwszy, ahy! ahy! odzwał się do niego.

Sejm uchwalił pierwszy budżet weigru dwu miesięcy. Dwaj ministrowie nalegali na marszałka, ażeby ich projekt dał do pracy Sejmowej, a szef Rządu marsz. Piłsudski kazał ichże zamknąć. Kiedy marsz. Daszyński interpelował o to premiera, Piłce o zamiarach Rządu, wyrażone fa-

szystkiego, otrzymał na to informacjami słowami, że nie chce ich powiaryć. Chodziło o to, aby ministrowie nie zbliżyli się do stronnictwa

sejmowych i aby pracy Sejmu nie było.

W czerwcu 1929 r. marsz. Szymański wpadł do biura m. Daszyńskiego

i nakłaniał go, aby mógł w marsz. Piłsudskim, Marsz. Szymański pojechał do Sulejówka i po rozmowie z m. Piłsudskim oświadczył, że Piłsudski przyjmie Daszyńskiego. Daszyński w rozmowie w Belwederze zwrócił uwagę na początki kryzysu i konieczność stworzenia większości w Sejmie. W rozmowie w Belwederze padły słowa: — Nie dawalem pracować wszystkim (trzem Sejmom).

Przepowiednie Sławka — pisze m. Daszyński — sprawdziły się. Słano mi się zażurzyć wszystkim spolskami. Życie jest walką i nikogo o pardon nie prosim.

Ponieważ „Gazeta Polska” napisała że m. Daszyński idzie w ogonie Trampczyńskiego i Liebermana, m. Daszyński stwierdza, że mógł nie zrobić Narodowej Demokracji tak sil-

na, jak system pomajowy. Trampczyński całkiem słusznie stał się popularnym człowiekiem. Lieberman jest obrońcą legionistów z Huszi i Marmarosz Sziget.

Wreszcie ponieważ „Gazeta Polska” wspomina m. Daszyńskiemu jego wiek, jego „zachód życia”, m. Daszyński przypomina „Gazecie”, że i „jej pan” nie znajduje się wcale w wiosnie życia, ma o rok mniej niż m. Daszyński i jego zachód nie bardziej jest chyba pogodny.

Wyniki wyborów w Gnieźnie

Bojkot wyborów dał Niemcom 1 mandat.

POZNAN, 2.6. W dniu wczorajszym odbył się w okręgu gnieźnieńskim uzupełniające wybory do Sejmu. Udział łosei w wyborach, zwłaszcza w miastach był dość liczy.

Na 169 tysięcy upoważnionych do głosowania w r. 1928, głosowało przeszło 140 tysięcy, w niedzielę zaś 106.477.

Wyniki wyborów są następujące:

Lista nr. 24 (narodowa) otrzymała 53.014 głosów (o 10 tysięcy głosów więcej niż w r. 1928) i 2 mandaty (w r. 1928 1 mandat).

Lista nr. 25 (Ch. D. i Piast) otrzymała 20.215 głosów (o 13 tysięcy głosów mniej niż w r. 1928) i 1 mandat (w r. 1928 dwa mandaty).

Lista nr. 26 (NPR. prawica) 24.290 głosów i 1 mandat.

Lista nr. 18 (Niemcy) 15.562 głosów i

1 mandat. (O 5 tysiące głosów mniej niż w r. 1928).

Lista nr. 2 (PPS) 12.148 głosów bez mandatu.

Razem na 5 mandatów, opozycja zdobyła 4 i Niemcy 1.

Niemcy zdobyli mandat tylko dzięki bojkotowi wyborów przez sanację, gdyż z powodu bojkotu zmniejszył się dziel-

nic wyborczy.

Wybrani zostali posłami: z listy nr. 24 Trampczyński i Lewandowski; z listy nr. 2 Brzeziński; z listy nr. 18 — Saenger; z listy nr. 25 — Michalikiewicz.

Dla porównania podajemy, że przy wyborach w r. 1928 głosowało: 23.962 głosy, lista nr. 25 — 33.309 gł., lista nr. 18 — 18.482 gł., lista nr. 2 — 20.460 głosów.

Napad na polski patrol litewskich żołnierzy na granicy.

SUWAŁKI, 2.6. Polsko-litewska granica stała się wczoraj terenem podstępnej napadu szablistów na polski patrol K. O. P. Pol. reżysersowanego na wzór zbrodni pod Ostrowcem.

W nocny z soboty na niedzielę o godzinie 1 min. 40 na odcinku granicznym w powiecie Suwalskim, w pobliżu wsi Olszanka (gmina Wizaży), ilustrując teren patrol KOP-u w sile kaprala i szeregowca został zainicjowany ostrzelany gęstym ogniem karabinowym z terytorium Litwy. Kapral K. O. P. został lekko ranny.

Patrol polski odpowiedział na niespodziany atak strzelaniną na nie-

zależną strzelaniną sąsiednie

placówki KOP. przybyły z pomocą. Żołnierze polscy dali około 60 strzałów, zmuszając Litwinów do cofnięcia się w głąb swego terytorium.

Ustalono, że do patrolu polskiego strzelało kilkunastu żołnierzy litewskich, rozmieszczonych w trzech punktach odcinka. Napastnicy dali około 100 strzałów.

Z powodu ciemności nie udało się stwierdzić, czy patrol polski zaatakował szablistów, czy też litewska straż graniczna.

Na miejsce napadu udał się zastępca starosty suwalskiego oraz komendant policyjny w Suwałkach. Dochodzenie w toku.

W niedzielnym stanowiskiem rządu angielskiego.

Wczorajszą niedzielę Hindusi przyrządzili swe ostatnie ataki do składów w Wandala i Dharasana, gdyż obecnie nastaje okres monsunów, w którym z powodu obfitych deszczów produkcja soli zostaje wstrzymana.

Ostatnio ataki były bardzo liczne.

W obu miejscowościach w szturmie uczestniczyło co najmniej 20.000 ludzi.

Jako zamach na premiera Tardieu uważana jest katastrofa pod Montreau.

W niedzielną popołudniu pociąg po spieszny Paryż — Marsylja uległ kolo stacji Montreau wykołaceniu.

Cztery wagony wypadły z szyn, nadawa z nich zostały rozbitte. W katastrofie zginęło 7 osób, kilkanaście zaś zostało ciężko rannych.

Przy czyną wykołaceniu był wózek kolejowy, ustawiony na torze. W sprawie tej katastrofy nadchodzą nowe wiadomości z Paryża.

PARYŻ, 2-6. Katastrofa pociągu pospiesznego Marsylja — Paryż kolo stacji Montreau, jest żywiołowo komentowana przez całą prasę. Wypowiadane jest zdanie, że wykołaceniu pociągu należy przypisać akcję zbrodniczą.

Podkreślają również, że na parę godzin przed wypadkiem przejeżdżała linja premier Tardieu, który po-

Dr. M. ZAMIENSKI wyjechał 2879 powróci 14 lipca.

Nawy wiceprezesa

SĄDU OKRĘG. W SOSNOWCU.

KATOWICE, 2-6. (Pał.) Monitor Polski donosi, że p. Prezydent Rzplitej postanowił w dniu 15 maja br. zainicjować m. in. siedziwo Sąd okręgowy w Białymostku Władysław Klanka wiceprezesa Sądu Okręgowego w Sosnowcu.

ktożby z niezwykłą furją rzucali się na korony policyjne. Kilkuś atakujących zostało dołdkwie pobitych kłami bambusowymi.

Według pism indyjskich, od początku wczorajszej akcji Gandhiego Anglicy uwieczili zgora 5.000 demonstrantów. Ofiarą walk ukiecznych i ataków na składki, ołi padło około 500 zabitych i 1.500 rannych.

Wracal z Dijon do Paryża. Utrzymuje się przypuszczenie, że zachodzi tu zamach na życie premiera i że fakt uniczenia śmierci przez Tardieu należy przypisać temu, że zamachowcy nie byli dokladnie poinformowani o godzinie przyjazdu pociągu wiozącego premiera.

Tardieu po przybyciu do Paryża odbył dłuższą naradę z ministrami sprawiedliwości oraz z robot publicznych, poświęconą katastrofie kolejowej pod Montreau. Minister n. t. publicznych w wywiadzie udzielonym dziennikarzom oświadczył, że nie jest pewny, czy istotnie zachodził tu zamach na Tardieu. Pociąg specjalny, wózcę premiera przejechał przez miejsce wypadku na 35 godzin przed katastrofą, jechał inną torow-

Dr. I. Glück

specjalista chorób uszu, nosa, gardła i krtni

wyjechał.

2830 Powraca 14 lipca.

Groteskowy pomysł nacjonalisty niemieckiego.

BERLIN, 2-6. Przewodca niemiecko-narodowych Hugenberg, wystąpił na zjeździe partyjnym w Halle z fantazyjnym projektem uwolnienia Niemiec za jedynym zamachem od wojennych zbrodni gospodarczych.

Porozwaz Niemcy, zdaniem Hugenberga, nie mogą wypełnić planu Younga, wpadł on na pomysł przetrzeżenia ciężarów z tego tytułu na zagranicę.

Hugenberg planuje nałożenie na towary zagraniczne, spowodowane przez Niemcy oraz na surowce specjalnie daminy reparacyjne, która ma być obracana na amortyzację rat planu Younga. W ten sposób spodziewa się Hugenberg, że zagranica, a więc także i wierzyciele Niemiec spłaca polewę lub nawet więcej niemieckich cię-

zarów odeskodkowawczych.

Prasa ostro krytykuje plan Hugenberga, zwracając uwagę, że nie uwzględnił on fakt, iż jego rozdział uwolnienia Niemiec, ażeby i europejskie podrozbiły do niemożliwości koszty utrzymania niemieckiego konsumentu, spowodowałyby zanik eksportu niemieckiego, gdyż zagranica niechyba odpowiedziałaby na ten projekt represjami celnymi.

Urzućwistnienie planu Hugenberga nietylko że nie doprowadziły do uwolnienia Niemiec, ale wręcz przeciwnie, Niemcy popadłyby w nędzę gospodarczą.

Prasa socjalistyczna wyśmiewa prasa groteskowe pomysły przewódcy nacjonalistów.

Równocześnie Gandhi zaznacza, iż mimo tych wielkich ofiar nie zamierzo cofnąć swego wezwania do biernej walki ani też nie przyjmuje na siebie odpowiedzialności za zaburzenie, które, jego zdaniem, wywołano zosta-

Gandhi trwa przy biernym oporze List jego do wicekróla Indyi.

LONDYN, 2-6. Przebywający w więzieniu wódcz walk o wolność Indyi Gandhi wysyłał do wicekróla Indyi list, w którym wyraźnie ubolewając z powodu krwawych zaisc, jakie spowodowała jego akcja.

ARMJA CZERWONA.

Rząd sowiecki w Moskwie z jednej strony głosi, że tylko on czuwa nad tym, aby kweście rozbrojenia państw europejskich, z drugiej zaś przy pomocy III międzynarodówki, przez niego finansowanej, we wszelkich formach komunistycznych występów i parlamentach przeciwko zbrojeniu się państw kapitalistycznych i usiłują przez organizację „jacekch komunistycznych” w kościołach i na okręgach wojennych dezorganizować narodowe armie i marynary. Rótni się to w tym celu, aby w razie konfliktu zbrojnego z Rosją, w której państwa europejskie armie państw europejskich nie były zdolne do skutecznego działania wojennych.

To też warto się zapoznać, jakie siły zbrojne posiada ten rzekomo pokojowo usposobiony rząd sowiecki, o tem rzeczowe informacje umieścił pułkownik francuski Reboul w dziele „Le Temps”. Organizacja wojskowa armii ognia jest na dekretach sowieckich o powszechnej służbie wojskowej z dnia 18 września 1925 r. i 8 sierpnia 1928 r. Na podstawie tych ustaw wszystkie obywateli Rosji sowieckiej są zaliczeni do służby wojskowej od 14 do 40 r. życia. Przed rokiem 14-tych młodzież musiała być powołana na 1 miesiąc, a przed 2 laty na kursy przy sposobności wojskowej w centrach naucej regionalnej. Lecz dotychczas jest to w bardzo niewielu okręgach wprowadzone w czyn.

Roczniki powołane do służby wojskowej przeznaczają się częściowo do armii czynnej i armii terytorialnej (milicji), a resztę od razu do rezerwy. Służba w armii czynnej i terytorialnej trwa lat 5, z tego służbę rzeczywistą w armii lądowej i lotniczej lat dwa, a w marynarce lat trzy. A podczas reszty tego okresu żołnierze są na urlopek, z których co rok są powoływani na ćwiczenia od 2 do 3 miesięcy. Po pięciu latach żołnierze przechodzą do rezerwy, w której służą, aż się nadmiar każdego rocznika. Rezerwy te mogą być powoływane w ciągu lat 13 jeszcze na 3 miesiące ćwiczeń, a rekruci przeznaczeni od razu do rezerwy, w ciągu pierwszych lat pięciu muszą przejść 6-miesięczny kurs ćwiczeń wojskowych.

Ilość roczników powołanych do Rosji wynosi 1.600.000 ludzi, z których 900.000 jest zdolnych do służby wojskowej. Z tego jedna trzecia powołana jest do armii czynnej, jedna czwarta do armii terytorialnej, a pozostała reszta, blisko 400.000, odrzuca do rezerwy.

Rezerwicy przeznaczeni do kawalerii są obowiązani na ćwiczenia wjeżdżać na własnych koniach, a do trenów dostarczyć wozów. Stan czynnej armii sowieckiej wynosi 700.000 żołnierzy, lecz w okresie powoływania roczników armii terytorialnej w lecie stan ten podnosi się do 1.500.000. Armie czynna stanowią 25 dywizji piechoty i kawalerii, 10 samobrygad kawalerji. Z tego 17 dywizji umieszczonych jest na Ukrainie sowieckiej. Armie terytorjalna stanowią 42 dywizje piechoty i 4 dywizje kawalerji. Każda dywizja ma 3 pułki piechoty, 1 pułk artylerji, 1 szwadron dywizyjny, 1 kompanię saperów i 1 kompanię komunikacji. Każde pułk piechoty jest podporządkowany 1 ma należącej do oddziału technicznego 2 baterie trzylufowe artylerji 76 mm, oddział chemiczny, elektryczny, saperowy, łącznikowy. Poza tem dywizyjny pułk artylerji posiada 4 baterie trzylufowe 76 mm i 3 baterie trzylufowe 122 mm.

Dwie armie terytorjalnej mają ten sam układ co w armii czynnej, lecz w czasie pokoju cały zespół dywizji wynosi tylko 2000 żołnierzy kawalerji, które dopiero w czasie ćwiczeń lub wojny uzupełniają się do 10.000 rezerwistów. W armii rosyjskiej bardzo silną w ostatnim czasie została rozszerzona działą awiacyjną i chemiczną. W sprawie rozwoju lotnictwa oprócz organizacji wojskowych i państwowych jest jeszcze czarna społeczna organizacja „Osowia”.

„Osowia” to jest towarzyszywo obrony i obrony powierzone. Towarzystwo to zajmuje się propagandą lotniczą w społeczeństwie rosyjskim. Rosja dziś przy pomocy technicznej i organizacyjnej pomocy pobudowała kilka zakładów przemysłowych do budowy emolotów i silników spalinyowych.

Również dobrze jest zorganizowana obrona przeciwgazowa i walka chemiczna w kraju rządów proletariackich. Stowarzyszenie „Osowia” ma również na celu propagandę obrony gazowej. Tak zwane lotniczo wojsko lotniczo jest również przygotowane w zakresie walki chemicznej na wypadek wojny. Przygotowania do wojny chemicznej, gazowej i do obrony przed nią są robione w Rosji przy wydajnej pomocy przemysłu niemieckiego, który zorganizował fabryki chemiczne w całym kraju i kierownicy ich są w ścisłym kontakcie z władzami niemieckimi Reichwehry.

Nadzwyczajna komisja przed sądem. Zapowiedź wielkiego procesu politycznego.

Jak podaje jedno z piśm warszawskich, w najbliższych dniach grono kilkudziesięciu osób ma zamiar wystąpić z olbrzymim procesem, w którym domagać się będzie rehabilitacji oraz znacznego odszkodowania materialnego z tytułu krzywd, doznanych z powodu orzeczeń komisji do walki z nadzucizmami.

Jak wiadomo, po wypadkach w maju roku 1926, specjalna komisja do walki z nadzucizmami postawiła w elan oskarżenia 140 osób. Oskarżyła je jednak, że wszystkie ich okazy o nadzucizmie były zgoła bezpodstawnymi. Bezpodstawnymi zarzutów w większości wypadków została ujawniona już podczas śledztwa, jednak nawet tam gdzie doszło do rozprawy sądowej, przewód sądowy wykazywał również całkowitą niesłusznosc wyoczoną skargi.

Ponieważ skutkiem zarządzeń tej komisji do walki z nadzucizmami, bardzo wielu ludzi straciło stanowisko, bardzo też wielu szargano w pewnym oświeceniu prasy w ciągu lat, więc obecnie, gdy bezpodstawnosc czynionych im zarzutów najmniejszej już nie ulega wątpliwości, bo nawet ta komisja do walki z nadzucizmami musiała ze swego stanowiska zrezygnować, po krzywdziej na czei i majątku majążymi wyrzucić przed sądem koronny zarzut o skargę.

Będzie to napewno jeden z najwiecejszych i najbardziej interesujących procesów sądowych, jakie obecnie toczyć się będą w Polsce. W Pile odbył się zjazd „Grenzmarkveretnu”, na którym omawiano sprawy między innymi niemieckie w Polsce polskie w Niemczech. Premawiali wyłącznie naucejcyce niemieckie, którzy ostro występowali przeciwko organizowaniu szkolnictwa polskiego na terenie Marchji Wschodniej, a szczególnie przeciwko założeniu gimnazjum polskiego w Pile. Mówcy nawoływali, czyżby nie należało do epogowania pracy organizacyjnej na terenie województwa Pomorskiego.

Wierzycciele - repatrjanci wygrali sprawy z Bankiem Handlowym.

W trzydziestu dziewięciu sprawach wytoczonych przez repatrjantów wierzyccielom Oddziału Kijowskiego Banku Handlowego, przeciwko centrali w Warszawie o powołaniu, składającą się z 12 członków, wyroczono w Nadzie apelacyjnej w Warszawie wyrok, oddalający skargi apelacyjne Banku Handlowego na wyrok pierwszej instancji, z wyjątkiem jedynie zmiany procentów od zasądzonych sum. Zamiasł ustawowych odsetek, Sad apelacyjny przyznał wierzyccielom przysługujące im w tym samym czasie Sad okręgowy rozpatrywał znowu czterdzieści

Poza tem istnieje w Rosji zorganizowana na sposób wojskowy policja w ilości około 300.000 ludzi, będąca pod zarządkiem rosyjskiego ministerstwa spraw wewnętrznych, czyli G. P. U. Są to dawne kadry czerezwyczej, do których rekrutują się tylko partyjni komunistów.

Roczný budżet wojskowy w Rosji wynosi 4 miliardy fr. szwajcarskich czyli blisko 5 miliardów naszych złotych, bez kosztów utrzymania policji G. P. U., przy sposobieniu wojskowego pil. Jest to budżet bardzo wysoki. Szkaty oficjalnie wyznaczają rok rocznie 3000 do 6000 nowo ukończonych maturzystów, którzy przechodzą do armii czynnej. Pomimo to armia ta wykazuje pewne braki i niedociągnięcia, wiele zamierzeń dotychczas pozostaje na papierze, gdyż brak jest środków finansowych do wykonania tego wszystkiego, czego mogą organizacja wojska przy tak olbrzymim corocznym materiale ludzkim.

Centralny komitet partji komunistycznej powolił uchwalić, w której stwierdza, że Ural położony na granicy Europy i Azji powinien stać się silną podstawą gospodarki sowieckiej i odegrać rolę w zespeleniu gospodarczym prowincji azjatyckich i europejskiej części Z. S. S. R.

Uchwala przedsięwzięcie budowy wielkich fabryk metalurgicznych na Uralu, elektryfikację oraz budowę nowych linii kolejowych.

Uchwala o fosenowaniu przemysłu sowieckiego na Uralu jest bardzo znaną. Świadczy ona, że Sow. U. przysięga, że się do ekspancji w kierunku Azji oraz oznacza pełne wycofanie się z kraju sowieckiego z inwestycji gospodarczych na Ukrainie.

Nowe zwycięstwo MŁODZIEŻY NARODOWEJ.

Na uniwersytecie warszawskim odbyły się wybory do rady konstytucyjnej, której zadaniem będzie przedkładać i opracowywać wnioski w sprawie ewentualnej zmiany statutu Bratniej Pomocy. Złożono cztery listy. Nr. 1 — lista narodowego komitetu wyborczego, Nr. 2 — blok socjalistyczno-ludowy, Nr. 3 — poleka młodzieży demokratycznej (sanacja-lewicy), Nr. 4 — młodzież „Młodzi nieustraszeni” (sanacja-konserwatywna). Głosy oddano 1000, otrzymano 632 głosy. Nr. 1 — 116 głosów, Nr. 3 — 168, Nr. 4 — 40. Prawdomówny podził mandatów jest następujący: Nr. 1 — 24 mandaty, Nr. 2 — 4 mandaty, Nr. 3 — 6 mandatów i Nr. 4 — 1 mandat.

W ten sposób młodzież narodowa w radzie konstytucyjnej rozporządza będzie większością dwóch trzecich głosów.

Podatek od bezzenny A DUCHOWIEŃSTWO.

Biuro episkopatu w Warszawie otrzymało pismo Ministerstwa skarbu ostateczną decyzję, że duchowieństwo podlega obowiązku płacenia 20 proc. podatku do podatku duchowieństwa z tytułu bezzenny. Ostateczna decyzja zapada po otrzymaniu opinii generalnej prokuratury opartej na argumente, że w Polsce podatek na bezzenny nałożono nie z tego powodu, aby ich zmniejszyć, a małżeństwa lub ukarać za bezczynność, ale dlatego, że bezzenny mają oni, są w stanie trochę więcej zapłacić na cele państwowe aniżeli ludźcie znajac, obarczeni własną rodziną: racja ta dotyczy zarówno świeckich jak i duchownych. Zwolnienie duchownych od kawalerskiego dodatku podatkowego byłoby uprzywilejowaniem, które wyznałoby wprowadzenia do kraju drugą specjalną ustawy prawnej. Zarządza się, że kawalerski dodatek 26 proc. dolieży się dopiero tym kawalerom, którzy mają bardzo duże dochody (oznaczone w ustawie); z tej racji wielu księży jest wolnych od tego podatku. Prokuratura uważa, że bogaty, który ma na utrzymaniu jakiegoś członka rodziny, może żądać zwolnienia od dopłacania 20-procentowego dodatku kawalerskiego.

oni, są w stanie trochę więcej zapłacić na cele państwowe aniżeli ludźcie znajac, obarczeni własną rodziną: racja ta dotyczy zarówno świeckich jak i duchownych. Zwolnienie duchownych od kawalerskiego dodatku podatkowego byłoby uprzywilejowaniem, które wyznałoby wprowadzenia do kraju drugą specjalną ustawy prawnej. Zarządza się, że kawalerski dodatek 26 proc. dolieży się dopiero tym kawalerom, którzy mają bardzo duże dochody (oznaczone w ustawie); z tej racji wielu księży jest wolnych od tego podatku.

Prokuratura uważa, że bogaty, który ma na utrzymaniu jakiegoś członka rodziny, może żądać zwolnienia od dopłacania 20-procentowego dodatku kawalerskiego.

Przeniesienie szkoły morsk.

Z TCZEWA DO GDYNI.

Przeprowadzka szkoły morskiej z Tczewa do Gdyni została już ukończona. Dyrekcja szkoły rozpoczęła już normalne urzędowanie w nowym gmachu w Gdyni od 29 maja r. b. Nowy gmach szkolny w Gdyni urządzony jest według najnowszych wymagań budownictwa szkolnego, jest suchy i uniżliwi słuchaczom ten racjonalniejsze odbycie studiów zwłaszcza studiów praktycznych na morzu.

Zapisując się do
Polskiego Czerwonego
Krzyża.

FRONTOM KU AZJI OBRACAJĄ SIĘ SOWIET.

Zapowiadany oddawna w sowieckich kołach gospodarczych projekt etnologicznego przeniesienia centrum

zmysłu sowieckiego na Ural został ostatecznie zaakceptowany przez wszystkie czynniki unii sowieckiej.

Z sali sądowej

W OBRONIE KONIECZNEJ.

Przed Sądem okręgowym w Sosnowcu stał wczoraj 58-letni Jan Jakub Kucywojski z Zawiercia, który w dniu 2 marca b. r., zacepieniony w Wojkowiach Komornych przez pijanego 23-letniego Bolesława Bacię w obronie własnej użył rewolwera, a skutec był ten, że Bacia padł trumnem na miejscu. Kucywojski przyznał się do winy, wyrażając żałobę, że działał w obronie koniecznej. Po kilkogodzinnej rozprawie Sad ogłosił wyrok uwalniający Kucywojskiego od winy i kary. Wyrok ten powinien być przestrogą dla awanturników, zacepiających w sposób naderzwyczajny spokojnych przechodniów.

ECHA AWANTURY WESELNEJ.

Wczoraj dnia 16 lutego r. b. w hiedzie w mieszkaniu Janiny Majosa odbywała się zabawa weselna z okazji ślubu Weroniki Trzciniczki z Edwardem Bednarkiem. Wodzirejami byli 29-letni Józef Półtorak z Dąbrowy Górniczej i 25-letni Piotr Trzciniczka z Będzina. Około północy zjawiła się grupa nieproszonych gości, a gitych Trzciniczki i Edwarda nie puścił, zaczęli dobijać się do drzwi; powstała awantura. Najbliższe drzwi stał Jan Gajgier z Będzina. Wodzire, sądząc, że Gajgier jest prowadzonym awanturą, rzucił się na niego i zadali mu kilka pchnięć nożem. Gajgier z jękiem osunął się na ziemię, a przeciwnicy w stanie groźnym do szpitala zmarli po kilku dniach. Trzciniczka i Półtorak zostali wczoraj skazani przez sąd okręgowy po roku więzienia, zamieniającemu dom poprawy.

Ze sportu.

NIEFIDZIANE ROZGRYWKI LIGOWE. Ubiegłą niedzielę, chłodną i smogową rozgrywkę, pomiędzy jednak w szeregach W. Poznań miejscowa Warszawa pokonała krakowską Górniankę w stosunku 5:1 (1:0). W ub. roku Górnianka w identycznym stosunku pokonała Warszawę. W Katowicach na boisku I. F. C. Ruch pokonał lwowską Pogon w stosunku 4:1 (0:0). I wreszcie we Lwowie krakowska od zwycięstwa i zwycięstwa warszawska Legia, która nie uległa miejscowemu Czarnym. Zawody zakończono wynikiem bezbramkowym (0:0). Po niedzielnich rozgrywkach nadal poprzedziła Cracovia przed Wisłą, na szarym kobcu zaś znajduje się Górnianka i Warszawa.

W WYSZCIGU KOŁARSKIM o tytuł najszczęśliwszego kolarza żydowskiego, odbył się na asfalcie Łódź — Jaworzno (100 km). Zwycięzcą mistrzostw był Krakowski z lokalnego Hakocho.

WYCIĘSTWO PETKIEWICZA. W ub. niedzielę na bieżni Agrikoł w War-

szawie odbyło się spotkanie trzech asów bieżni Europy w biegu na przetrwanie 3000 m: Petkiewicz, Kosycyca i Kusociński. Wyprzedził finiszem zwyciężył Petkiewicz w czasie 8:33 minut (sowy rekord Polski); drugi Kusociński 8:40 m., trzeci Kosycyca — 9:03 m.

PIŁKA NOŻNA W ZAGŁĘBIU. W ub. niedzielę odbyło się w Zagłębiu sz-

ereg spotkań piłkarskich towarzyskich.

Między innymi grali kluby:

Zagłębie (Dąbrowa) — **Śląsk** (Świętochłowice) 4:5.

Policjany (Boglin) — **Świt** (Sosnowiec) 1:0.

Ruch (Sosnowiec) — **Hakoach** (Boglin) 3:2.

Wręczenie dyplomów nauczycielskich.

w seminarium nauczycielskim żeńskim w Sosnowcu.

W ub. niedzielę odbyło się wręczenie dyplomów nauczycielskich abiturjentek na palistw. seminarium nauczycielskiego żeńskiego im. M. Konopnickiej w Sosnowcu.

Uroczystość poprzedziło nabożeństwo w kościełku kolejowym, w czasie którego ks. prefekt Ługowski w podniosłych słowach przemówił do abiturjentek, wskazując im wielkie powołanie dzisiejszej nauczycielki i nawiązując do sumiennego spełniania obowiązków i poświęceń, wymagających długich wobec Boga, Ojczyzny, rodziny i szkoły.

Po Mszy św. maturzystki zebrali się w gmachu szkolnym, gdzie w sali ładnie przybranej w zieleni i kwiecie przez młodzie koleżanki, wobec licznie zebranych rodziców do opuszczających seminarium wychowawczych przemówił w słowach serdecznych p. dyrektorka I. Szczęśliwska, której mowa nacechowana troską o przyszłość młodych nauczycielek, za wierała praktyczne wskazówki na nowo drogi życia i gorący apel do pracy i wytrwałości, aby ten drugi egzamin z życia najmniej dodatkowo wypadł, jak egzamin szkolny.

Po przemówieniach ks. prefekta Ługowskiego p. prof. Konopnickiej wyraziła nadzieję, że nauczycielki, które po zakończeniu w imieniu koleżanek, pożegnała uroczysta Janina Górniewiczowa. W imieniu licznego zastępu nowych nauczycielek odpowiedziała p. Zenobia Styblikowa, która w rzetelnych słowach podziękowała całej radzie pedagogicznej z p. dyrektorką na czele za p. cę i serdeczną opiekę w czasie pobytu w seminarium.

Szczury mają przeczyć śmierci.

O cięciwym fałszywie donoszą z Olsa Miasto to niedawno było płazę szczurów, który ich w przybliżeniu było około 600.000. Wszędzie widać kampanię „przecieczurawą” i postanowiono skłócić i wstrętnie gryzonie wytrud. Rozłożono w tym celu około 15 ton truciizny, którą wykładano po wszystkich składach i piwnicach w ciągu całego tygodnia. Po użyciu tego środka szczury miałyby w miesiąc zginąć, ale niebyle też śladów działania truciizny. Zaledwie kilkanaście trupów znaleziono w różnych miejscach.

Zagadkę te rozważało dopiero okoliczności właścicieli, którzy donieśli, że na kilka dni przed rozpoczęciem tygodnia walki ze szczurami, można było widzieć tysiące tych gryzonów na drogach podmiejskich, ktoromi emigrowały one z zagonionego miasta, jakby w przecieczurę czekającej ich śmierci. Trudno podobno Oko jest czasowo wolne od plag szczurów. Przypuszczają się one do wsi i osiedleczek w promieniu kilku kilometrów, gdzie daje się dostrzec we znaki tajemnych mieszkańców.

13 par uszu ludzkich

DLA CEŁÓW ORTOPEDYCZNYCH

W sensacyjnej i zapowiadającej się niezwykle tajemniczo sprawie 13 par uszu ludzkich, które, o czym donosiliśmy, znaleziono na torze kolejowym niedaleko stacji Ujazd, zaszędzi niespodziewany, niemniej sensacyjny zwrot. Dopiero obecnie bowiem okazało się, że uszy, które znalazły się na gumy i zostały zgubione prawdopodobnie przez jaskółkę lekarza. Uszy te służą do celów ortopedycznych.

Uszy te są tak ludzako podobne do prawdziwych uszu ludzkich, że naprawdę trudno w pierwszej chwili osądzić, że nie ma się do czynienia z prawdziwymi uszami.

Rzeczy ciekawe.

ZŁOWRÓZBYNY ODŁOT JASKŁEK.

Mieszkańcy doliny Aduży zdumieni są niezwykłym o tej porze przełomem jaskłerek, które obficie ciągną z południem na południe. Po raz pierwszy od niepamiętnych czasów notowane jest podobne zjawisko w dziejach jaskłowych wędrowców. Wiadomo, że wędrownie te paki nie przelatują po stronie ponad Alami, dążąc na południe, przez gródziem i czysto nawet końcem września, niesłyszalnie, więc przypuszczony tegoroczny ich odlot do ciepłych krajów uważany jest za złowróżbny zapowiedź bardzo chłodnego i słonecznego lata, która oby się nie sprawdziła.

AGRAFIKI W ZOŁADKU.

Czego to nie można znaleźć w łodzi kim zaradkiem. Zagadkę tę nawet agrafiki. Fachowe lekarstwo, które w książce opisuje następujący fakt: do jednego ze szpitali nowojorskich została przywieziona jakaś 35-letnia kobieta, chora na słupę kiesz. Ponieważ lekarze mieli pewną wątpliwość co do pochodzenia bólu, poddano chorą przeciwnie, przyczem się okazało, że w żołądku jej znajduje się pokazna ilość agrafek, z których dwie przebiły opone. Przeprowadzono operację, w wyniku której wydobyto z żołądka chorej 295 gramów agrafek. Chora wyznała, że kiedyś, przed 15 laty, połyskała w ciągu 4 — 5 miesięcy agrafki z rozpaczy. Od tego jest zameczna i odbyła 4 normalne porody, nie odczuwając najmniejszych dolegliwości.

On: — Czy czytała pani artykuł, w którym autor zwraca uwagę na niebezpieczeństwo zarażenia się bakteriami chorobotwórczymi drogą pokarmową? Co pani myśli o tym?

Ona: — Myślę, że w niebezpieczeństwo najłatwiej poddać się udwag.

Nasz pisy owczarki był nad podziw wyciem, przystojny, lustrkowicie odpolniony łódz człowieka niezłego.

— Długość jego w takim razie sprządał.

— Bo mnie kilka razy pokasał.

MARY ROBERTS RINEHART.

Adwokat i miłość.

Przekład autoryzowany Janiny Suikowskiej.

79.

— Nie, panie Burton — odrzucił. Gdyby pan widział dzisiaj twarz Wudrowa, który szedł z tą lawą, a nie „śliczą” — ze „straszliwym”, myślałby pan to samo, co ja. Taki człowiek jak Schwartz, znając rozkład domów, mógł wejść spokojnie po tych schodach, odrzucić drzwi, zażreć Fleminga i wyjść. Wądrup podejrzewał Echwarza i boi go się. Może wie, że wezwał do pomocy właśnie w chwili, gdy morderca zamykał drzwi i że go zobaczył. Mógł również zobaczyć tyko zamykającego się drzwi, ale nie powie, że widział wystraszonych, okropnie pokrzywdzonych. Jeżeli Schwartz jest rzeczywiście mordercą, to mój wyśaz się dwa: śmiertelna nienawiść i żądza.

— Dobrze, a jeżeli wyjście na schody jest równoległe do okna? Fleming siedział przecież twarzą do okna. Czy to możliwe, że Schwartz wszedł, okrzyknął śc i natrzęśł go od przodu? Nonsense!

Miał sztywny, oparł się. Słyszeliśmy szmer mógł się obrzucić w tej chwili padł straż.

Wędrowaliśmy, smagani deszczem. Na rogu, koło magazynu, Burton zatrzymał się i spojrzał na bliskiego już Białego Kota.

— Wściekłość może ogarnia, lekko spojrzę na ten dom — rzekł. Dokładnie na ten sam mien-

dobrze prosperujący interes. Stary idłoty wyprzedził się za trzyzeta dolarów i dwa muly! Rozumie pan?

— Niebardzo.

— Mam o to żal do prezydenta miasta i właśnie zastanawiałem się, co bym zrobił, gdyby mi przyszła ochota go zastrzelić. Ponieważ mam sobie wygodnego punktu obserwacyjnego w jednym z okien tego oto pustego budynku i, w taką noc, jak dzisiejsza, zasadziliby na czatach. Otwarte okna, wszędzie światła, nie łatwiejszego! Przedziurawiliśmy go z odległości dwustu kroków.

Zatrzymaliśmy się przed bramą, koło której tydzień temu zakałom na Huntera. Nagle Burton odrzucił się ode mnie i przypuścił szarpm do bany. Otworzyła się za nią ciemność. Usłyszałem go czipiącego po wodzie.

— Chodź pan tu do mnie — zawołał szepem.

Rozkoszno kąpieli!

Zaśladłem się na podwórzu. Było bardzo ciemno, tak, że nie widziałem się własnej ręki. Burton ujął mnie za łokieć i, trzymając się płatu, podążył w kierunku budynku.

— Może nie zamknięte — rzekł. A może udu nam się wleźć przez okno i na górę, skąd będzie można zobaczyć się ode mnie. Słyszeliśmy, a to co?

Wśród złożonych na kupę desek rozległ się stuk i szelest. Musieliśmy spłoszyć szczurą. Burton zapalił zapalniczkę, którą zgłosił momentalnie w wilgotnym powietrzu, ukazawszy nam jednak miejsce, gdzie znajdowały się drzwi. Druga zapalniczka oświeciła rygle i zardzewiałą kłótkę. Nie było rady. Musieliśmy szukać okna.

Dolne okna były prawie wszystkie całe i dobrze zabezpieczone. Na szczęście znalazło się jedno niezamknięte. Przy pierwszej próbie skrzypnęło przeraźliwie, ale zdołaliśmy balas pokryło uderzenie pioruna.

Wdrapałem się do środka, zdecydowanym na wszystko. Byłem mokry po kolana, brudny i umazany błotem. Odrzuciłem się, by wciągnąć Burtona. Początkowo nie zobaczyłem go. Nagle usłyszałem ostrzegawczy szep.

— Na ziemię! Pojcież!

Przykucałem pod parapetem i u uszy moje oddał się plusk wody z towarzyszącymi ciężkimi krokami. Na sąsiednie okno padł błysk światła z latarki elektrycznej, ale nas nie doświetlał. Czulem się w tej chwili, jak prawdziwy złoźnica. Kiedy niebezpieczeństwo minęło i policjant wyszedł z progiem za bramy, Burton powiedział, że ma.

Zamknąwszy okno, skierowaliśmy się w przepuszczałą stronę schodów. Szliśmy pomaćku, bo Burton upuścił pudełko z zapalnikami do kaluży, a ja zapomniałem ich wogóle wziąć.

Wdrapał się na drugie piętro, przyczem Burton rozbil sobie łokieć o jakieś okno. Po wielkich trudach znaleźliśmy odpowiednie okno. Dziennikarz wdał westchnienie ulgi i oparł się o parapet, zrekognoskowując sąsiedztwo.

Czy można sobie wyobrazić coś wspanialszego! Ten przedmiot w teatrze i siedziemy w łoz. Tam jest scena! Jak doskonale widać!

(D. c. n.)

